

EL DETECTIU ANTONIO

Un dia en un poble d'un país estranger, concretament en l'oficina del detectiu del poble, un xiquet comentava que el seu gat Williams havia desaparegut i sospitava de la seua veïna Margarita que era al·lèrgica als gats i no li agradaven gens ni mica. El detectiu, en sentir això li va dir al xiquet: "No et preocupes, aquest és un cas per al detectiu Antonio". El xiquet va confiar en el detectiu i se'n va anar content a sa casa, poc després el detectiu es va posar a investigar. Va anar a fer una ullada per la zona propera a la casa on havia desaparegut Williams. Després d'investigar, Antonio es va adonar que no hi havia proves per a incriminar la veïna ja que sempre estava de viatge de negocis i no solia romandre molt de temps a sa casa. Com la veïna no podia ser la culpable directa, Antonio es va plantejar si el gat s'havia escapat sense més ni més; encara que poc després va descartar eixa idea ja que en parlar amb la mare del xiquet, va saber que el gat mai s'havia escapat i que li tenia molt d'afecte al xiquet.

Antonio, desconcertat, mentre rodejava la casa del xiquet s'adonà d'un rastre de terra que arribava fins la casa de la veïna Margarita. Va seguir el rastre i va veure que venia d'un test on hi havia unes plantes molt ben regades, i que, malgrat que estaven ben cuidades estaven rosegades i arrapades. En veure això el detectiu li va preguntar a més veïns sobre el tema i va descobrir que un jardiner anava a la casa de Margarita quasi tots els dies de la setmana a tindre cura de les plantes.

Amb eixa informació, Antonio, va trobar sospitós que un veí dedicara tant de temps a unes plantes alienes. Li pareixia estrany, i més, si estaven rosegades com si un gat s'haguera posat a jugar amb elles. Després d'estar el que quedava de dia investigant sobre el jardiner, va descobrir que s'anomenava José i que tampoc li agradaven gens els gats. Antonio se'n va anar a dormir i l'endemà va anar a veure si el rastre seguia on l'havia trobat el dia anterior, però, per sorpresa ja no estava; i les plantes estaven regades una altra vegada. En veure això, va suposar que el jardiner treballava de nits o ben de matí, ja que, cosa estranya, no se l'havia trobat mai mentre investigava i els veïns tampoc saberen dir-li quin podia ser el seu horari.

Antonio va esperar fins a la matinada, concretament fins les 2:30, i just quan estava a punt d'anar-se'n s'adonà d'una ombra que insistentment l'aguaitava. En veure això, es va

espantar, va agafar el seu cotxe i se'n va anar a sa casa en menys que canta un gall. L'endemà, va posar una càmera a la casa dels amos de Williams apuntant al jardí de Margarita i va esperar tot el temps per veure què havia gravat la càmera. Va veure les gravacions i es va adonar que, després de regar i revisar les plantes del jardí de Margarita, el jardiner José, eixia misteriosament de la casa de Margarita, caminava una estona i després girava un cantó en què la càmera no podia gravar-lo.

Al matí següent, hi havia un remor entre el veïnat. Es deia que desapareixien objectes misteriosament de les cases de la zona i no hi havia proves ni testimonis de les desaparicions dels objectes. Antonio en adonar-se que José era cada vegada més sospitós, es quedà fins a l'hora en què aquest eixia de la casa i el va seguir d'amagat entre els cantons i arbustos per on anava passant. Mentre, José, sense adonar-se d'Antonio, mirava cases com si observara si hi havia gent dins o si els llums estaven apagats o encesos, i això desconcertava a Antonio ja que a partir de la desaparició de Williams, veia que tot s'anava complicant de manera estranya. Antonio, després de seguir una estona a José, va veure que es parava en una casa a mirar-la detingudament, com si planejara quelcom, es va posar uns guants negres i va arruixar amb un líquid que va traure d'una bossa que portava des que havia eixit de casa de Margarita. José botà la tanca i va pujar a la teulada de la casa per poder accedir a una finestra i entrar.

L'endemà, Antonio, que ja sospitava clarament de José sobre el segrest de Williams i els robatoris que s'estaven produint en la zona, va anar a preguntar a la casa on havia anat José i resultà que no hi havia res que haguera desaparegut en la casa. El detectiu, desconcertat, va revisar la casa i s'adonà d'una olor peculiar en els dormitoris, va preguntar i la família també ho havia notat però no sabien què era. Després es va assabentar que Margarita ja estava en el poble i va anar a fer-li un parell de preguntes sobre el jardí i la casa. Ella va col·laborar i va respondre les preguntes que Antonio li anava formulant sobre el jardí, José i Williams. Tot seguit, el detectiu revisà el jardí i li va parèixer un tant estrany que els tests foren de més o menys quasi mig metre, encara que això no va ser l'únic que el va sorprendre ja que en un cobert del jardí hi havia pots amb plantes moltes dins i Margarita deia que eren de José, ja que es dedicava a la biologia i li agradaven molt eixes plantes.

El detectiu va preguntar quin era el nom de les plantes i després de buscar informació en Internet, es va adonar que eren unes plantes que feien que la persona que les olorava sentira cansament. Sorprés, se'n va anar corrents a la casa que el dia anterior José mirava atentament i es va trobar que tots els seus habitants estaven adormits i mig inconscients, llevat del xiquet, que cridava des de la seua habitació. Antonio va avisar la policia, va tapar-se el nas, va agafar un bat que estava penjat en el menjador de la casa i va pujar a l'habitació del xiquet. Quan ja estava en la porta es va preparar i va obrir ràpidament. El que es va trobar va ser a José mirant el llit en què davall es trobava el xiquet. Sense pensar-s'ho dues vegades, Antonio, li va pegar amb el bat entre cella i cella i el va deixar inconscient. Mentre Antonio calmava el xiquet, la policia ja havia arribat i ja estaven arrestant a José.

El dia següent, l'amo del gat Williams, li va dir al detectiu que uns amics seus li havien volgut fer una broma i que Williams ja havia tornat, sa i estalvi, a casa.

Després que Margarita i la família on s'havia produït el robatori li donaren les gràcies a Antonio, no es va tornar a parlar de cap lladre ni cap segrestador, sinó d'un detectiu molt treballador anomenat Antonio.